

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 589

THÂN THỂ CÀNG ĐỔI CÀNG ĐƯỢC TỐT

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Ba ngày 20/07/2021.

Từ trong vô lượng kiếp đến nay, ta thọ thân, hoán đổi, thay đổi liên tục. Nếu ta không được học, không được nhắc nhở thì không biết mỗi lần thay đổi đó, thân thể tốt hơn hay xấu hơn? Ngày nay chúng ta mỗi lần gặp nhau thì chấp tay chào nhau, nếu không khéo tu thì đời sau chúng ta vẫy đuôi chào nhau, vỗ cánh chào nhau. Chúng ta nghe điều này tưởng là lời nói quá đáng nhưng quán chiếu bản thân mới thấy giật mình. Khởi tâm động niệm của chúng ta toàn là tập khí phiền não. Với những tập khí phiền não đó, ta biết mình sẽ đi về đâu.

- **Tâm tham đi về ngạ quỷ.**
- **Tâm Sân đi về địa ngục.**
- **Ngu si, không phân biệt được chánh tà, phải quấy, tốt xấu đi về đường súc sanh.**

Con đường để đi vào 3 đường ác này thênh thang. Con đường đi vào 3 đường thiện thì hẹp dần. Người xưa nhắc nhở chúng ta: *“Thiên đường hữu lộ, vô nhân đáo. Địa ngục vô môn, hữu khách tầm”*. (Thiên đường có lối không ai đến. Địa ngục không cửa lắm kẻ vào.) Nhìn vào khởi tâm động niệm của chúng ta hàng ngày, Hòa thượng nói thẳng: *“16 tập khí của con người là: Tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Bạn chỉ cần tiêu diệt một trong những tập khí này thì bạn đã mở ra một đại lộ đi về cảnh giới ác”*.

Người xưa nhắc nhở chúng ta một cách khẩn thiết.

“Cần tu như lửa cháy đầu

Sớm còn tối mất vui đâu bao giờ”

Nhưng chúng ta lại chệnh mảng, chúng ta thờ ơ với vô thường, cứ mãi cạnh tranh, đấu tranh. Khi vô thường đến thì chúng ta trở tay không kịp.

Có một vị Hòa thượng được nhà Vua mời thưởng thức cung nữ múa hát tung bồng. Sau khi màn ca múa kết thúc, nhà Vua hỏi Hòa thượng: “*Ngài thấy tiết mục này có hay không?*”. Hòa thượng trả lời: “*Tôi không biết!*”. Ngài lúc nào cũng nghĩ đến sinh tử cho nên tâm không còn nghĩ đến những thú vui trên thế gian này. Nhà vua ra lệnh cho cung nữ hôm sau diễn lại và yêu cầu một người tử tù vừa xem màn múa hát, vừa mang trên đầu một thau nước. Nếu thau nước bị văng ra ngoài thì người tử tù sẽ bị chết. Sau khi xem múa hát xong, nhà Vua hỏi người tử tù: “*Nhà ngươi thấy tiết mục này có hay không?*”. Người tử tù trả lời: “*Tôi chỉ lo thau nước văng ra ngoài, không còn tâm trí nào để ý đến tiết mục cho nên không biết tiết mục có hay không*”. Nhà Vua đã hiểu ra thế nào “*sanh tử tâm thiết*”, tâm tha thiết lo cho việc sinh tử. “*Trời đã xế bóng mà đường còn xa*”. Mỗi chúng ta đều đã chuyên dịch, thay đổi rất lớn theo thời gian. Thầy xem lại những thước phim ghi lại những buổi lễ tri ân của năm trước thì thấy chúng ta đã già đi rất nhanh.

Hòa thượng nói: “*Tâm viễn ly Ta Bà, xa lìa sanh tử, tâm mong cầu Cực Lạc chưa tha thiết. Chúng ta vẫn cảm thấy Ta Bà chắc thật, vẫn khởi tâm được mát, tốt xấu, hơn thua, thành bại. Tâm này chắc chắn có phiền não. Cho dù chúng ta đang sống nơi Ta Bà, nhưng đó chỉ là ta đang làm tròn bổn phận chứ không phải là mong cầu hưởng thụ*”.

Hòa thượng nói: “*Thân thể càng đổi phải càng được tốt hơn*”. Chúng ta có bao giờ nghĩ rằng thân này là thân sau cùng không? Phải nghĩ như vậy! Thân chúng sanh phàm phu này phải là thân cuối cùng, thân sau phải là thân kim sắc. Chúng ta nghĩ thân sau là thân kim sắc thì tất cả mọi phân biệt chấp trước sẽ không còn. Chúng ta chưa thực sự nghĩ đến “*sanh tử tâm thiết*”. Người “*sanh tử tâm thiết*” luôn nghĩ đây là thân sau cùng nơi Ta Bà. Tổ Ấn Quang Ngài dạy chúng ta phải “*đốn luân tận phận*”, dốc hết vai trò bổn phận của mình, tận trách nhiệm, sống chân thành, tâm thanh tịnh.

Chúng ta cùng nhắc nhau để cùng nhớ, cùng đề khởi tâm viễn ly Ta Bà, mong cầu Cực Lạc. Nếu chúng ta không được nhắc nhở thì những tập khí phiền não sẽ cuốn chúng ta đi, chúng ta bị tập khí xấu lấn át, cuối cùng chúng ta chạy theo nó mà không biết. Vì có tự tư tự lợi nên danh vọng lợi dưỡng lên cao, vì có tham sân si mạn nên ý niệm hưởng thụ năm dục sáu trần lại đề khởi. Phiền não tập khí quá sâu dày, cho nên chúng ta phải hết sức phản tỉnh! Chúng ta phải phản tỉnh từng ý niệm nhỏ nhất của chính mình xem từng ý niệm đó đang xấu hơn hay tốt hơn, từ đó sẽ biết thân sau của chúng ta thay đổi xấu hơn hay tốt hơn. Một người hỏi Hòa thượng: “*Thưa Hòa thượng, con có được vãng sanh hay không?*”. Hòa thượng trả lời: “*Việc này chúng ta không cần đi hỏi người khác. Chúng ta cứ tự phản tỉnh bản thân thì sẽ tự biết*”. Hàng ngày chúng ta “*tâm thiết sinh tử*” hay “*tâm thiết tập khí*”? Người “*tâm thiết sanh tử*” thì tập khí sẽ tan nhạt.

Cả cuộc đời của Hòa thượng, Ngài “*sinh tử tâm thiết*” nhưng Ngài không ngồi yên một chỗ mà làm rất nhiều việc lợi ích chúng sanh. Ngài bôn ba khắp nơi trên thế giới, tham gia từ những diễn đàn nhỏ đến những diễn đàn lớn trên thế giới. Khi thấy có người có tâm cầu học nhưng không có tiền đi học thì Ngài liền giúp đỡ. Ngài Tổ Sư Ấn Quang, Hòa thượng Tịnh Không, các Ngài đều “*tam bất quản*”, các Ngài không quản tiền, không quản

người, không quản việc nhưng trong đời nhân xử thế tiếp vật, các Ngài luôn làm ra những tấm gương tốt nhất, tiêu biểu nhất, tận thiện, tận mỹ.

Nhiều người cho rằng Thầy xen tạp bởi vì Thầy dịch Kinh Hòa thượng giảng, niệm Phật mà lại đi làm giáo dục. Thầy đi làm giáo dục, phát huy văn hóa truyền thống, nhưng vẫn tích cực, thân hành miệng nói, nhất môn thâm nhập. Thầy dám bảo đảm cả đời này, từ ngày học Phật pháp, Thầy chưa đọc một cuốn sách nào ngoài sách của Hòa thượng. Hai chục năm nay, Thầy chỉ nghe một mình Hòa thượng, chỉ nghe các đĩa giảng của Hòa thượng. Họ học rất nhiều pháp, như vậy có phải xem tạp không?

Chúng ta phải hiểu rõ, lý và sự đều phải tường tận, rõ ràng. Khi ta hiểu lý, đi thực hành, thực hành rồi sẽ chứng thực cho cái hiểu của mình, càng làm càng có tín tâm. Hòa thượng dạy: **“Chúng ta phải tin vào Phật Bồ Tát. Bạn cho Phật Bồ Tát dùng cái thân này, dùng cái miệng này thì thật sự không có chương ngại”**. Hôm qua Thầy xem lại đĩa **“Lễ tri ân Cha Mẹ”** tổ chức năm 2019 ở Trung tâm Hội nghị Quốc gia. Thầy xem lại mà nổi gà, không hiểu vì sao đứng trước gần 4000 người mà Thầy nói trôi chảy, không văn chương hào nhoáng. Đó là Thầy cho Phật Bồ Tát mượn cái miệng của mình, chân thành mà nói. Chúng ta không chạy theo văn chương hào nhoáng, những điều đó không ích gì cho hiện tại và tương lai.

Hòa thượng nói: **“Trong cuộc sống thường ngày, cơm ăn, áo mặc, kể cả bệnh khổ cũng là sự an bài của Phật”**. **Ta chỉ cần một lòng một dạ niệm Phật, một lòng một dạ tận tâm tận lực vì chúng sanh, còn các việc khác tất cả đều tùy duyên**. Thầy nhiều năm qua càng hiểu rõ đạo lý này. Hòa thượng ở nhà cư sĩ 30 năm. Thầy ở nhờ nhà người khác chỉ mấy tháng. Thầy ở ngôi nhà này đã mười mấy năm nay. Thầy không thiếu thốn, ngày ngày mang rau củ quả tự trồng được đi cho tặng người khác.

Hòa thượng nói: **“Chúng ta cứ đóng cửa mà tu hành đúng pháp. Nếu các vị bị đối thì các vị hộ pháp ở đó sẽ bị bắt nhất chờ phân xử”**. Có đạo tràng chỉ chuyên tâm học Kinh, niệm Phật, không tổ chức pháp sự, không quan hệ với ai nhưng họ không bị thiếu đối.

Hòa thượng nói: **“Tôi rất may mắn vì sinh ra trong một gia đình nghèo, không có hưởng thụ, cuộc sống bực bách, lo cơm áo gạo tiền. Hết thời gian làm việc thì tôi đến thư viện đọc sách. Sau khi đã xuất gia, ngoài thời gian tu hành thì tôi đọc sách Phật. Tôi không có thời gian để chảnh mắng. Người ta ở trong gia đình giàu có, ngày ngày vui chơi hưởng thụ. Đời sống của tôi rất đơn giản, đạm bạc, không bị ô nhiễm bởi năm dục sáu trần. Tâm địa khỏe mạnh, ít bệnh”**. Cả một đời Ngài hi sinh phụng hiến, làm giáo dục Phật Đà.

Sau khi Thầy học Phật được 20 – 30 năm, Thầy mới biết không chỉ Phật Bồ Tát mà chúng sanh cũng bắt sanh bắt diệt. **Nếu chúng ta chân thật khế nhập Phật pháp thì thân thể càng đối càng thù thắng. Người tâm địa xấu ác thì càng đối càng tệ. Chúng ta dùng tâm CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỪ BI thì thân thể càng đối càng thanh tịnh.**

Hòa thượng nói những điều mà đích thân Ngài đã làm được. Chúng ta làm chưa được, không có đủ niềm tin để làm, không thật làm thì không có kết quả thật. Chúng ta rất may mắn, Phật Bồ Tát đã dạy chúng ta những điều chân thật. Quan trọng là Hòa thượng đã làm ra điển phạm để chúng ta học tập. Thầy rất cảm động khi Mẹ của Hòa thượng đến Singapore thăm Ngài. Ngài dặn nhà bếp chuẩn bị món ăn mặn cho Bà. Sự hành hiếu của Ngài đã cảm động Mẹ. Sau một thời gian, Bà tự phát tâm ăn chay. **Chúng ta thấy tất cả những việc đó đều là thị hiện. Ngài không hề áp đặt, với người thì tùy thuận, tùy duyên, với mình thì tuyệt đối tuân thủ giáo huấn của Phật Bồ Tát. Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta với người phải bao dung, tha thứ, tùy thuận, tùy duyên, với chính mình thì phải tùy thuận giáo huấn của Phật Bồ Tát.** Chúng ta hành hiếu như thế nào? Chúng ta thì ngược lại, với mình thì tùy thuận, với người thì áp đặt.

Chúng ta học Phật thì phải có ứng dụng thực tế. Bài học hôm nay, Hòa thượng dạy: ***“Chúng ta học Phật thì phải tuân thủ giáo huấn của Phật. Chúng ta chân thành, thanh tịnh, từ bi đối người tiếp vật thì thân này càng đổi càng tốt đẹp”***. Bấy đời chư Phật quá khứ cũng phải theo dòng sinh lão bệnh tử. Chúng ta phải tâm niệm rằng thân phàm phu này là thân sau cùng thì tâm viên ly sanh tử mới cấp thiết, viên ly sanh tử.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!